

RATUJĄCY (3) *part praes act*

a jasne.

sg m N ratujący (2). ◇ pl I m ratując(e)mi (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Udzielający pomocy w trudnej sytuacji (3) :

ratujący w czym (1): A Ci przyźli do Dáwidá do Ciglagu/ gdy się iefzcze krył przed Szaulem fynom Kifzowym/ á ci (byli) między rycerzmi rátuiącemi w bitwie [*inter potentes auxiliares belli*].
BudBib 1.Par 12/1.

α. *W funkcji rzeczownika* (1) : Opitulor, deponens [vb! zamiast: *opitulator*], Pomógáč rátuyący.
Mqcz 266c.

a. *W tłumaczeniu etymologii hebrajskiego imienia Azariusz* (1) : Imioná ich [synów judskich] v poganow były obmierzłe dla thego iż imię Páńskie w nich się zámyka/ ábowiem Dániel znaczy/ Bog fądzi/ Anániafz Bog miłolierny/ Mizael/ Bog wzywány/ Azáryafz Bog rátuiący. *BibRadz I 446b marg.*

Cf **RATOWAĆ**

MP